

NÅGRA BARNDOMSMINNEN I ANSLUTNING TILL ÅLDERDOMSHEMMET.

Anna-Britt:

Jag kom som 5-åring till Gamla Upsala och växte upp boende på Tors väg. Snart hittade jag med mina systrar vägen till det härliga Storvad, där jag fick lära mej simma och hoppa. Badet sköttes på den tiden av en man som kallades "Ragge". På väg till badet passerades ålderdomshemmet, ett stort ljust hus intill vägen.

Hur första mötet gick till, minns jag inte, men på hemmet fanns en mycket snäll gammal man, som jag kände som farbror Eriksson. Han hade en liten "verkstad" i källarvåningen. Det var så roligt att gå dit och se när han snickrade, täljde och målade, från små fåglar (flygande svalor med vingar av papp) till fina kyrkor som var kopior av G:la Upsala kyrka. Materialet i kyrkorna var sockerlådor av trä, som han väl fick i de affärer, som då fanns i byn, bl.a. Dahlbergs och Konsum.

Det kunde lysa ur kyrkfönstren, som var gjorda av celluloid. Gissa om jag var lycklig, när jag fick en sån kyrka av farbror Eriksson, då jag fyllde 10 år. Den kommer fortfarande fram varje jul, pyntas på finaste fönsterplatsen.

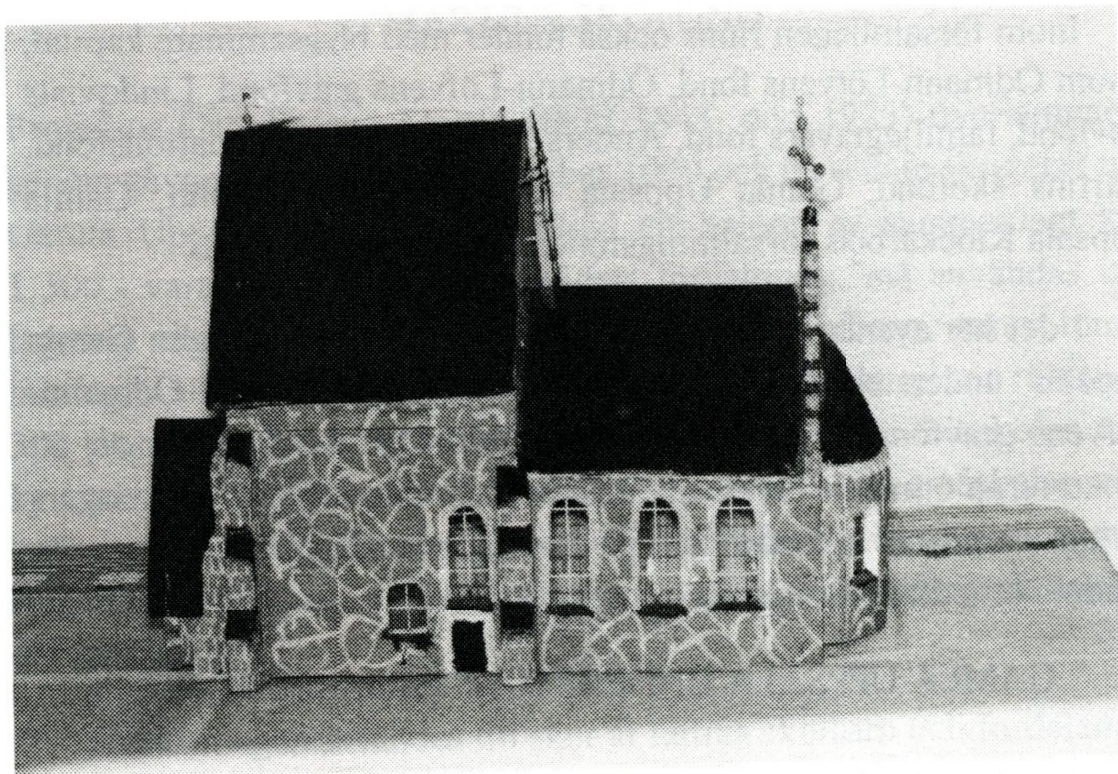
Ett annat minne jag har av samme farbror är, att han ringde till helgmål, "klämtade" som han sa, varje lördag kl 18 i klockstapeln på Gamla Upsala kyrkogård. Det gick till så att han drog i ett rep 18 ggr. och för att inte tappa räkningen hade han en hög med 18 små stenar liggande intill repet så flyttades en sten för varje "klämtning". Det hände ibland, att jag var med där och fick dra i repet, det kändes högtidligt. När jag nu besöker kyrkogården i Gamla Upsala sitter jag gärna på klockstapelns trappa och minns ljusa barndomsdagar.

Britta Ahlquist f. Mattsson:

När jag var 10-11 år ungefär, alltså i början av 30-talet, bodde en snäll gammal man på ålderdomshemmet i Gamla Upsala. Han fick hålla till i ett källarutrymme och snickra.

Bland annat tillverkade han Gamla Upsala kyrka av gamla socker- och margarinlådor, som var av trä på den tiden. Vi barn, som flitigt besökte badet i Storvad på sommaren, stannade ofta till hos den snälle mannen och fick ibland en träbit att tälja på.

Som jag minns det, var jag ganska tyst och blyg på den tiden. Men av någon anledning, fick jag en kyrka när sommaren var slut. Den har nu glatt mej och min familj i mer än 60 år, då den tas fram till advent och blir vår julkyrka. Vi brukar lägga "snö" på taket och har en del kyrkfolk på väg till kyrkan där prästen står och väntar. Vi har monterat in en speldosa som spelar "Stilla Natt". Då är det jul i vårt hus!

Fotografi av "farbor Erikssons" modell av kyrkan.

Foto: B. Ahlqvist